

MILAN RÚFUS

ÓDA NA RADOSTĚ

MILAN RÚFUS

ÓD
NA
RADO
STĚ
OSTĚ

RECITUJE
GUSTÁV VALACH

TEXT © MILAN RÚFUS 1979, 2007
RECITUJE © GUSTÁV VALACH 1981
DIZAJN © ROBERT BROŽ 2006

EDÍCIA © KNIHY NA POČÚVANIE
VYDAVATELSTVO PRO BANSKÁ BYSTRICA

ISBN 978-80-89057-15-3

Bol zimný večer. Pokoj s vami,
roky. Vy roky stratené.
Triasli sa hviezdy nad krovami.
Hodiny, visiac na stene,
namáhavo jak po prekážke
vydali z útrob dlhý hvizd
a bili polnoc. Bili, ťažké,
akoby odbíjali láske.
Bdel mladučký a písal list.

Písal. Nie, iba zaznamenal.
Pretože to, čo napísal,
vždy najprv musel žiť, žil. Žena.
Cestičkou nikam odnikiaľ
nazýval si ju svojou milou.
Sám nasníval si, sám si sial.
A potom, zaskočený chvíľou,
žal, čo sa z toho urodilo.
Tú starú búrku: mladý žiaľ.

Piesne, vy okrídlené kone.
Je to váš koniec? Začiatok?
Že potom, sýti jeho vône,
meníme bytie na sviatok
porozumenia a už vieme,
čím radosť plní svoje dni.
A hodní toho, hodní zeme,
ďakujeme už, ďakujeme
tomu, čomu sme potrební.

A všetko, všetko chutí inak.
Zem, nebo, človek, sen a čin.
To radosť hostí svojho syna?
Neopije sa, nemá čím.
A predsa spieva, predsa spieva.
Tam v sebe, ticho, navzdory.
Ponad kríž, ponad výkrik z dreva.
Pod hlavu zložiac, že sa stmieva,
plášť ľudskej hrdej pokory.